

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.415/2019/7. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Lovász Éva Ildikó ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek - a dr. Waldmann Gábor ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen sajtó-helyreigazítás elrendelése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2019. augusztus 6. napján kelt 7.P.20.991/2019/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja** az alábbiak szerint:

Kötelezi az alperest, hogy 5 napon belül tegye közzé a **(hírportál neve)** hírportálon az ezen a honlapon 2019. június 27-én közzétett „**(város neve)**-i milliárdosok klubja: közülük kerül ki **(személy 1) (párt neve)**-es kihívója" című cikk megjelenéséhez hasonló helyen, főcímként, a cikkben használttal megegyező betűtípussal és betűmérettel, a felperes cikkben megjelentetett arcképének illusztrációjával az alábbi helyreigazító közleményt:

„Helyreigazítás

A honlapunkon 2019. június 27-én közzétett „**(város neve)**-i milliárdosok klubja: közülük kerül ki **(személy 1) (párt neve)**-es kihívója" című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy az októberi polgármester-választáson a **(párt neve)** által támogatott polgármesterjelölt első opciója **(felperes)**. A cikkben szintén valótlanul állítottuk, hogy **(felperes)** vagy érdekeltségei ma már **(személy 2)**-vel és **(személy 3)**-al működnek együtt."

A felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 1350 (ezerháromszázötven) Ft-ra, míg a Magyar Állam részére fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 18 000 (tizennyolcezer) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak 18 000 (tizennyolcezer) Ft feljegyzett elsőfokú eljárási illetéket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 1350 (ezerháromszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a peres feleket, fizessenek meg az állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak személyenként 24 000 - 24 000 (huszonnégyezer-huszonnégyezer) Ft másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

Az alperes kiadásában megjelenő **(hírportál neve)** internetes hírportálon 2019. június 27-én „**(város neve)**-i milliárdosok klubja: közülük kerül ki **(személy 1) (párt neve)**-es kihívója" címmel jelent meg cikk az alábbi tartalommal: „A **(hírportál neve)** információi szerint a **(város neve)**i **(párt neve)** nem mer pártpolitikust indítani **(személy 1)** ellen, ezért **(párt neve)**-es civil jelöltet támogat októberben a polgármester-választáson. Közös bennük, hogy mind a hárman milliárdosok. Úgy tűnik, a **(párt neve)**-et csak az érdekli, hogy a jelöltje minél gazdagabb legyen.

Az első opció **(felperes)** a **(cégcsoport neve)**, Magyarország egyik legnagyobb építőipari vállalatcsoportjának alapító tulajdonosa, aki 15 milliárd forintot is meghaladó vagyonával már az 50 leggazdagabb magyar egyike. **(Felperes)** cégei az Orbán-kormány sok száz milliós stadionépítési projektjének legnagyobb nyertesei közé tartoznak. Építették a **(B)**- és a **(C)**-stadiont, részt vesznek a **(D) stadion** felhúzásában, de nekik köszönhető a **(G) stadion** elkészülte is. Az utóbbinál még **(személy 4)** és **(személy 5) (cég neve)**-vel, ma már **(személy 2)**-vel és **(személy 3)**-al működnek együtt."

A cikkben illusztrációként szerepelt a felperes képmása is.

A felperes helyreigazítási kérelme alapján az alperes a honlapon 2019. július 6-án Helyreigazítás címmel az alábbi közleményt jelentette meg:

„Korábbi cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a **(cégcsoport neve)** cégei részt vettek volna a **(G) stadion** építésében. Ezzel szemben a valóság az, hogy - mint cikkünkben helyesen állítottuk - a **(felperes)** érdekeltségébe tartozó **(cégcsoport neve)** cégei valóban részt vettek a **(D) stadion**, a **(C)**- és a **(B)**-stadion kivitelezésében.

Valamint valótlanul állítottuk, hogy **(felperes)** vagy érdekeltségei együttműködtek volna **(személy 5)**-tel vagy **(személy 4)**-el.

Ezzel szemben a valóság az, hogy - mint a cikkünkben helyesen állítottuk - a **(felperes)** érdekeltségébe tartozó **(cégcsoport neve)** cégei valóban részt vesznek és vettek közös projektekben **(személy 2)** és **(személy 3)** érdekkörébe található vállalkozásokkal.

A tévedésért elnézést kérünk."

A felperes keresetében az alábbi tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni az alperest:

„A honlapunkon 2019. június 27-én közzétett „**(város neve)**-i milliárdosok klubja: közülük kerül ki **(személy 1) (párt neve)**-es kihívója" című cikkünkben valótlanul állítottuk azt, hogy a cikkben említett **(felperes) (város neve)** Megyei Jogú Város 2019. évi önkormányzati választásán polgármester-jelöltként részt kívánt volna venni, emellett valótlanul állítottuk azt, hogy **(felperes)** érdekeltségei a **(G) stadion** megvalósításában részt vettek volna, illetve szintén valótlan volt az az állításunk is, amely szerint **(felperes)**, vagy érdekeltségei együttműködtek **(személy 4)**, **(személy 5)**, **(személy 2)** vagy **(személy 3)** Urakkal, illetve érdekeltségeikkel. A **(felperes)** érdekeltségébe tartozó **(cégcsoport neve)** cégei valóban részt vettek a **(D) stadion**, a **(C)** és **(B)** Stadion kivitelezésében, ahogyan tették ezt számos magyarországi és európai magánberuházás megvalósításában is. A cikkben említett munkákat alvállalkozóként végezték, és kivitelezési munkákra megkerülhetetlen szakmai kompetenciájuk és az árversenyben adott legkedvezőbb áruk alapján kerültek kiválasztásra."

Keresetének jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 1. § (1) és 6. pontját, 12. § (1) és (2) bekezdését, 15. § (1) és (2) bekezdését, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 496. § (1) bekezdését jelölte meg, utalt továbbá a Kúria PK 12. számú állásfoglalására. Jogi érvelése szerint az általa kifogásolt írás részben valótlan tényeket tartalmaz. Hamisan állítja ugyanis, hogy a neve polgármesterjelöltként bárhol, bármikor felmerült volna a 2019. évi önkormányzati választások kapcsán. Kiemelte, a **(párt neve) (város neve)**-i szervezete sosem kérte fel őt **(város neve)** Megyei Jogú Város polgármesterjelöltjének, és ő maga sem jelezte semmilyen fórumon, így a **(párt neve)** bármely szervezeti egysége előtt sem, hogy polgármesterjelöltként meg kívánná magát mérettetni a közelgő önkormányzati választásokon. Állította, a cikkben írtakkal szemben nem vett részt a **(G)** stadion építésében, és nem működött együtt a **(cég neve)**-vel illetve **(személy 2)** vagy **(személy 3)** érdekeltségébe tartozó más cégekkel. Kifejtette, a sérelmes közlemény úgy tünteti őt fel, mintha az érdekeltségébe tartozó **(cégcsoport neve)** tagvállalatai kizárólag politikai kapcsolatai révén működhetek volna közre az egyes stadionok megvalósításában, ezzel szemben egyes állami projekteknél csak speciális részfeladatok alvállalkozójaként vett részt, szakmai kompetenciái illetve az árversenyben általa megajánlott legkedvezőbb árakra figyelemmel. Mindezek alapján nézete szerint az alperes által közzétett helyreigazító közlemény nem tölti be a jogalkotó célja szerinti rendeltetését, és nem tükrözi a valótlan tényeket.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a megjelentetett helyreigazítással eleget tett a törvényben meghatározott kötelezettségeinek. Hangsúlyozta, nem tényként állította, hogy a felperes a **(párt neve)** polgármesterjelöltje, csupán a véleményét fogalmazta meg etekintetben. Utalt arra, a felperes által közzétenni kért tartalmú helyreigazító közlemény az eredeti cikkben nem szereplő kitételeket is tartalmaz.

Az alperes érdemi ellenkérelmével kapcsolatban a felperes alaki kifogást terjesztett elő, amelyben arra hivatkozott, hogy az alperesi jogi képviselő részére adott meghatalmazás érvénytelen, mivel az nem az ügyvezetőtől, hanem az alperes egyik munkavállalójától származik, ez azonban a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:116. § (3) bekezdésébe ütközik.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Határozatának indoklásában a felperes alaki kifogásával kapcsolatban rámutatott, a Ptk. 3:116. § (3) bekezdése csak a cégvezető és a képviselőre jogosult munkavállaló esetében írja elő a képviselői jog átruházásának tilalmát, e rendelkezés azonban az ügyvezetőre nem terjed ki.

Az ügy érdemét illetően kifejtette, a sérelmezett állítások közül a „**(felperes)** cégei” kezdetű nyilatkozatrészek nem a felperesre, mint természetes személyre, hanem az érdekeltségi körébe tartozó gazdasági társaságokra vonatkoznak, ezért ezeket érintően a felperes - a személyére vonatkozó közlés hiányában - keresetösségi joggal nem rendelkezik.

Utalt ugyanakkor arra, az arénaépítésekkel kapcsolatos közlések tekintetében a keresetösségi jog fennállása esetén sem lenne megalapozott a felperes keresete. Egyrészt ugyanis amiatt, hogy a **(G)** stadion építésében nem vettek részt a **(cégcsoport neve)**-hez tartozó cégek, nem érvényesíthet alappal igényt, mivel etekintetben az alperes megfelelő helyreigazítást közölt. Másrészt a többi stadion építési munkáiban a **(cégcsoport neve)** cégei a felperes által is elismerten részt vettek, így az, hogy ténylegesen együttműködtek-e a **(cég neve)**-vel, illetve **(személy 2)** és **(személy 3)** érdekkörébe tartozó vállalkozásokkal, a felperes és cégei megítélése szempontjából közömbös részletnek, pontatlanságnak, lényegtelen tévedésnek minősül.

Osztotta az alperes ellenkérelmében kifejtett álláspontját, amely szerint a sérelmezett cikk tényként nem állította a felperesről, hogy részt kíván venni a 2019. évi önkormányzati választáson

polgármesterjelöltként. A cikk szövegét összefüggéseiben értékelve megítélése szerint abból az derül ki, hogy annak írója azt találgatja, ki lehet a **(párt neve)** által támogatott civil személy, aki **(személy 1)** ellenfele, kihívója lehet az önkormányzati választásokon. Kiemelte, az írásmű egészében a cikk írójának azt a véleményét fejezi ki, hogy kik a lehetséges jelöltek, összességében a kifogásolt szövegrész egy szubjektív helyzetértékelés, lényegében találgatás, amely nem lehet sajtóhelyreigazítás tárgya.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak keresete szerinti megváltoztatását kérte. A másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkörök közül az elsőfokú bíróság eljárása szabályszerűsége, továbbá az elsőfokú ítélet anyagi jognak való megfelelése felülbírálatát kérte, ez utóbbit arra alapítottnak, hogy a megállapított tényekből eltérő jogi következtetések levonása, illetve a tények elsőfokú bíróságtól eltérő minősítése indokolt. Eljárási jogszabálysértésként arra hivatkozott, az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 72. § (1), 74. § (1) és 497. § (4) bekezdését. Fenntartotta ugyanis azt az álláspontját, amely szerint az alperes képviselő ügyvéd meghatalmazása érvénytelen, mert az az alperes munkavállalójától származott, aki ugyan rendelkezett a cég képviseletére vonatkozó - a törvényes képviselőtől származó - helyettesítési meghatalmazással, de ezt a képviseleti jogát érvényesen nem ruházhatta volna át másra a Ptk. 3:116. § (3) bekezdése értelmében. Érvéle szerint a meghatalmazás érvénytelensége miatt úgy kellett volna tekinteni, hogy az alperes nem terjesztett elő ellenkérelmet és elmulasztotta a tárgyalást, ezért a keresete szerint kellett volna őt marasztalni.

Vitatta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját a keresetösségi joga hiányát illetően is. Kifejtette, a cégekkel kapcsolatos közlések is az ő személyére vonatkoznak, vele kapcsolatban tartalmazznak tényállításokat, a cikk ugyanis egészében véve lényegében arról szól, gazdasági tevékenysége során cégei működtetése keretében együttműködik-e a vele üzleti kapcsolatban álló, az írásban nevesített magánszemélyekkel. Érvéle szerint az olvasóban nem a **(cégcsoport neve)** meg nem nevezett cégei tekintetében alakul ki egy kép, hanem arról kap hamis információt, hogy neki (a felperesnek), mint milliárdos üzletembernek milyen üzleti kapcsolatrendszere van, és hogyan, milyen ügyletek folytán lett milliárdos. Hangsúlyozta, sem a saját személye, sem a cégei megítélése szempontjából nem közömbös, így nem tekinthető lényegtelen tévedésnek, hogy ténylegesen együttműködtek-e **(személy 2)**-vel, **(személy 3)**-al vagy az érdekkörükbe tartozó vállalkozásokkal. Kiemelte, a hivatkozott projektek olyan sokmilliárdos beruházások, amelyekben számtalan cég alvállalkozói vettek részt, és nyilvánvaló, hogy az alvállalkozói láncban hátrébb állókat nem lehet a beruházások legnagyobb nyertesének tekinteni, nem lehet úgy emlegetni, mint a fővállalkozó cég tulajdonosának üzleti partnerét. Véleménye szerint a „legnagyobb nyertese” kifejezés lényegében azt jelenti, hogy az érdekltségébe tartozó cégcsoport döntően állami beruházásokból jut kiugró jövedelemhez, ez azonban nem felel meg a valóságnak, mivel az építőipari vállalkozásai jövedelmének csak kb. 1-3 %-a származik közbeszerzésen elnyert munkákból.

Megismételte az elsőfokú eljárás során részletesen kifejtett álláspontját, miszerint a polgármester-jelöltségével kapcsolatos közlés tényállítás, nem pedig véleménynyilvánítás, mivel akárcsak lehetséges, opcionális jelöltté akkor válhat valaki, ha maga ajánlkozik polgármesterjelöltként vagy ha erre felkérlik, s miután ezek közül egyikre sem került sor, a tényállítás valótlan. Hangsúlyozta, ha esélylatolgatásnak, szubjektív helyzetértékelésnek lenne minősíthető bárki opcionális jelöltként való feltüntetése egy sajtóközleményben anélkül, hogy ennek lenne bármilyen valós tényalapja, az kiüresítené az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti valótlan tény fogalmát.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokaira tekintettel. A felperes alaki kifogását illetően fenntartotta a korábbi álláspontját, miszerint a jogi képviselő részére adott meghatalmazás érvényes, mivel az ügyvezetőre a Ptk. 3:116. § (3) bekezdésének tiltó rendelkezése nem terjed ki. Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság nem osztaná

ezt a jogi álláspontot, csatolta az ügyvéd ügyvezető által aláírt meghatalmazását, s egyben utólagosan jóváhagyta a képviselő eddigi eljárását.

A felperes keresetösségi jogát illetően kiemelte, a teljes sajtóközleményt a maga egészében vizsgálva az állapítható meg, hogy annak az idézett része nem a felperesre mint természetes személyre, hanem az ő „közvetlen vagy közvetett tulajdonában lévő” gazdasági társaságokra vonatkozik. Egyebekben fenntartotta az elsőfokú eljárás során előadott álláspontját, amely szerint soha nem állította, hogy a felperes indulna a **(város neve)**-i önkormányzati választásokon. Érvelése szerint a cikk szövegéből egyértelműen az derül ki, hogy annak írója találgatja, ki lehet az a **(párt neve)** által támogatott civil személy, aki **(személy 1)** ellenfele lehet az önkormányzati választásokon. Kiemelte, az írásmű egészében a cikkírónak azt a véleményét fejezi ki, hogy kik a lehetséges jelöltek, amit alátámaszt az opció kifejezés használata is. Közzétett eseti döntésre hivatkozva hangsúlyozta, az hogy egy írás mit sugall, sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehet, mivel nem felel meg a sajtó-helyreigazítást megalapozó valótlán tényközlés, illetve való tény hamis színben való feltüntetése kritériumának.

A felperes az alperes ellenkérelmére tett észrevételében fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat azzal a kiegészítéssel, hogy nem minősül közszereplőnek, ezért személyét az alperes minden alap nélkül hozta összefüggésbe a polgármester-választással, a kifogásolt cikk így nem tekinthető esélylatolgatásnak, értékítéletnek.

A fellebbezés **részben alapos.**

I.

Miután a felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet eljárásjogi és anyagi jogi szempontú felülbírálatát egyaránt kérte, az ítéletábró elsődlegesen azt vizsgálta, történt-e az elsőfokú bíróság részéről az ügy érdemi elbírálására kiható, a másodfokú eljárásban nem orvosolható, s ezáltal az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését szükségessé tevő eljárási szabálysértés.

Annyiban egyetért a fellebbezésben kifejtettekkel, hogy az elsőfokú eljárásban az alperes jogi képviseletében fellépő ügyvéd érvényes meghatalmazás hiányában nem járhatott volna el az alperes képviseletében, de a felperes által megjelöltektől eltérő okból. A Pp. 64. § (1) bekezdése értelmében, ha a törvény egyes perbeli cselekményekre másként nem rendelkezik, a fél helyett az általa vagy törvényes képviselője által meghatalmazott képviselője is eljárhat. E rendelkezésből kitűnően a jogi képviselő részére adott meghatalmazásnak a cselekvőképességgel nem rendelkező jogi személy fél esetén - közvetlenül vagy közvetve - a törvényes képviselőjétől kell származnia. A perbeli esetben azonban nem az alperes törvényes képviselője, hanem a munkavállalója adott meghatalmazást a jogi képviselő részére, akit ugyan az alperes törvényes képviselője a 2019. június 24-én kelt meghatalmazással általános képviseleti joggal ruházott fel, ez a meghatalmazás viszont a munkavállaló számára nem keletkeztetett képviseleti jogot. A Ptk. 3:30. § (3) bekezdése értelmében ugyanis a jogi személy munkavállalója csak az ügyek meghatározott csoportjára nézve ruházható fel a jogi személy képviseletének jogával, míg a Ptk. gazdasági társaságokra vonatkozó külön rendelkezései ettől az általános szabálytól csak annyiban térnek el, hogy lehetővé teszik, az ügyvezetés a cégvezető számára biztosítson általános képviseleti jogot. Miután jelen ügyben az ügyvezető nem a cégvezetőnek, hanem egy munkavállalónak adott a cég általános képviseletére

feljogosító meghatalmazást, az a Ptk. fent hivatkozott 3:30: § (3) bekezdésébe ütközik, s ez okból érvénytelen (Ptk. 6:90, 6:95. §). Mivel a munkavállaló anélkül adott meghatalmazást az ügyvédnek, hogy jogosult lett volna az alperes képviselőtére, mind ő, mind az általa adott meghatalmazás alapján a perben eljáró ügyvéd álképviselőnek minősül [Ptk. 3:14. § (1) bekezdés]. Ennek elsődleges jogkövetkezményeként azonban - a felperes álláspontjától eltérően - az elsőfokú bíróságnak nem a kereseti kérelemnek megfelelő marasztaló ítéletet kellett volna hoznia a Pp. 74. § (1) bekezdésének és 497. § (4) bekezdésének az alkalmazásával, hanem a Pp. 227. § (3) és (5) bekezdése alapján kellett volna eljárnia, azaz rövid határidővel fel kellett volna hívnia az ügyvédet a képviselői jog szabályszerű igazolására, s csak e felhívás eredménytelensége esetén alkalmazhatta volna a Pp. mulasztásra vonatkozó rendelkezéseit. Az elsőfokú bíróság a Pp. ezen rendelkezéseit megsértette, ennek ellenére nem volt indok az ítélet hatályon kívül helyezésére, mivel a fellebbezési eljárásban a jogi képviselő szabályszerű meghatalmazást kapott az ügyvezetőtől, aki egyben jóváhagyta az ügyvéd korábbi eljárását, s ezzel orvosolta az eljárási hibát [Ptk. 6:14. § (1) bekezdés]

II.

Egyetért az ítéletábra a felperesnek azzal az álláspontjával, amely szerint a felperes polgármester-jelöltségével kapcsolatos közlés nem véleménynyilvánítás, hanem arra vonatkozó tényállítás, hogy a felperes az egyik lehetséges **(párt neve)** által támogatott polgármester-jelölt az önkormányzati választásokon. A cikk tényként állítja, hogy a **(párt neve)** civil jelöltet támogat a polgármester-választásokon, majd közli, hogy a jelölt személyét illetően az első opció a felperes. Ez a megfogalmazás arra utal, a felperes a jelöltséget vállalja, a jelöltség ugyanis feltételezi az érintett egyetértését, még akkor is, ha a támogató szerv döntése nem végleges a támogatott személyét érintően. Amint arra helyesen hivatkozott fellebbezésében a felperes, csak úgy lehetne ő a **(párt neve)** által támogatott civil jelölt kapcsán az első opció, ha felkérték, hogy induljon a polgármesteri posztért a választásokon, vagy ha maga ajánlkozott erre a feladatra. A felperes azonban ezt határozottan cáfolta, s miután e lehetőségek bármelyikének valóságtartalmát az alperes nem bizonyította, etekintetben a felperes megalapozottan kérte a valótlan tartalmú sajtóközlemény helyreigazítását.

III.

Megalapozottan vitatta a felperes az elsőfokú ítélet jogi álláspontját a keresetösségi joga hiányát illetően a „**(felperes)** cégei” kezdetű közlések tekintetében. A Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK 12. számú állásfoglalás II. pontja szerint a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, az egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Az ítéletábra egyetért a felperes fellebbezésében kifejtett azon álláspontjával, hogy a kifogásolt sajtóközlemény a felperes személyét az érdekeltségi körébe tartozó üzleti vállalkozások kapcsán határozza meg, ezáltal jellemzi, mutatja be a felperes személyét. A közlemény egésze nem a felperes személyéhez kapcsolódó gazdasági társaságok tevékenységének bemutatását célozza, hanem kifejezetten a felperesről mint természetes személyről tartalmaz tényállításokat. Ezt oly módon teszi, hogy a felperes érdekeltségébe tartozó gazdasági társaságok tevékenységével, üzleti életben elfoglalt szerepével kapcsolatos tényeket közöl ugyan, de a felperes e cégekben betöltött meghatározó szerepére utalva. A cikk lényegében arról informálja az olvasót, hogy a felperes a hozzá köthető cégek gazdasági tevékenysége során együttműködik a vele üzleti kapcsolatban álló, az írásban név szerint megjelölt magánszemélyekkel. A sajtóközlemény a maga egészében a felperesre mit magánszemélyre nézve tartalmaz állításokat, vele kapcsolatban állítja, hogy mely

nevesített üzletemberekkel üzletel az érdekeltségébe tartozó cégcsoporton keresztül. Az olvasóban nem a **(cégcsoport neve)** meg nem nevezett cégei tekintetében alakul ki egy kép, hanem arról kap információt, hogy ki is **(felperes)** mint milliárdos üzletember, milyen üzleti kapcsolatai vannak, és hogyan, milyen üzletekből szerzi a vagyonát. Téves ezért az elsőfokú bíróság felperes keresetösségi jogának hiányára vonatkozó jogi álláspontja.

A jogvita e közlésekkel kapcsolatos érdemét illetően az ítéletábra nem ért egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes által kifogásolt állítások lényegtelen tévedések. A cikkből az tűnik ki, hogy a felperes számos milliárdos nagyságrendű kormányzati beruházás kivitelezésében vett illetve vesz részt, s ezek során az ország legismertebb, leggazdagabb üzletemberei közé tartozó személyekkel működött (működik) együtt. A felperes gazdasági tevékenységének, és ezen keresztül a személyének megítélése szempontjából nem közömbös, hogy ezek az információk valós tényeken alapulnak-e, ezért a felperes megalapozottan igényelte azoknak a közléseknek a helyreigazítását, amelyek valóságát vitatta. Tény ugyanakkor, hogy az alperes a felperes által kifogásolt tényközlések egy része tekintetében a perindítást megelőzően eleget tett a helyreigazítási kötelezettségének. Helyreigazító közleményében tájékoztatta az olvasókat arról, valótlannal állította korábbi cikkében, hogy a felperes részt vett a **(G) stadion** építésében, valamint hogy együttműködött **(személy 5)-tel** és **(személy 4)-el**. Nem helyesbítette viszont, sőt megismételte a **(személy 2)-vel** és **(személy 3)-al** való együttműködésre vonatkozó közlését. A felperes állítása szerint ez a tényállítás is valótlannal, s miután ennek ellenkezőjét az alperes nem bizonyította, e tekintetben a felperes helyreigazítás iránti igénye alapos.

Alaptalanul kérte viszont a felperes a helyreigazító közlemény részeként annak közzétételét, hogy az általa megjelölt stadionok kivitelezésében a **(cégcsoport neve)** cégei csak alvállalkozóként vettek részt szakmai kompetenciájuk és az árversenyben adott legkedvezőbb áraik alapján. A felperes a fentiek közlését azért tartotta lényegesnek, mert tévesnek ítélte a perbeli cikknek azt a megállapítását, hogy a felperesi cégek az Orbán-kormány stadionépítési projektjének a legnagyobb nyertesei. Ez utóbbi közlés helyreigazítását azonban nem kérte, a helyreigazítani kért közlésekhez kapcsolódóan viszont közömbös, hogy az egyes stadionépítésekben való részvételére milyen jogviszony keretében került sor.

IV.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a rendelkező részben írt tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte az alperest.

A részbeni megváltoztatásra figyelemmel a peres felek pernyertességi-pervesztességi aránya az első- és másodfokú eljárásban egyaránt kb. 50-50 %-os, ennek megfelelően a Pp. 83. § (2) bekezdése valamint a 102. § (1) bekezdése alapján a perköltség és a feljegyzett eljárási illeték viselésére fele-fele arányban kötelesek. A felperes az első- és másodfokú perköltségét 10 000 - 10 000 Ft-ban, az alperes 10 000 - 10 000 Ft plusz áfa összegben számította fel, így ezen összegek különbözeteként az alperes javára mutatkozó 2700 - 2700 Ft felének a megfizetésére kötelezte az ítéletábra a felperest.

Szeged, 2019. szeptember 24.

Dr. Szeghő Katalin s.k.. Bálint Attila s.k. . Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró